

ŻELGANOCNÓ PALMA

Leszek Czyż

Požem wóm, ze nojżęcej roboty, to je zawdy u nas przed śwętańi Żelgejnocy. Cale oddychu ni ma. A to śwęcónek przystrojeć, a to jojka umalować, a to znów kśotków z bżibuły do palmy narobżęc.

Nojprzód, to muśólem pomagać matce jek bżelyła ścany w alkerzu. Za śile znów ócec nakozoł ni pugrótky zagrabżęc; ji tylo tak lotołem z jedne w drugo. A nojlepszej, to ni chyba te lotańe wychodziło.

Jek ócec przyńós z zogajńika ten jeglyjowy drążek do palmy, to z nejnsca uśedłym kśotky robżęc. Troche śe krzyżulem, bo to marudno robota, ale nie było retunku – mus to mus. Jek bułem u Jożoków, to godaly, ze latoś nie będo robżęc takej duzej palmy, ale one same nie za duze, to ji palmy robżó mniejsze.

Mamuśa możiła, ze Pan Bóg je wysoko, to maluśkej palmy nawet nie zauwozy. Ji dlatego nakozoła ojcozu wyćać dżuzso jeglyjke.

Nie źem cyśta ślysely, ale Zośka Jożokowa na zapożedże dała. Majó śe zeńec z tem małem Antkem Froncokowem. Zośka możi, ze to nić ze mały; robota przy źeńi, podbrykywać do nej nie trzeba. A ji do tońca ponoć zgrabny. Polecke, to ji w lewo, ji w prawo okręco na jednej nodze. A jek tańcuje powońnoka, to mu śe az skrzy spod nopśętków.

Mamuśa ni możiła, ze dowńej, to do nej tez przyjezdzoł taky jeden z Pśątkożizny. Roz przyjechoł, obejrzoł, obejrzoł ji wżón na muzyke. A jek w tońcu przyćisnón do śe, to az dźórke na plecach w nowej blusce papśerosem wypoluł! Późnej drugy roz przyjechoł, znow obejrzoł, obejrzoł... ji źęcej nie przyjechoł. Moze to ji dobrze, ze mamuśa z ojcem śe ozeńiła, a nie z jekem obcem chłópem.

Jek juz zrobiłym to naso palme, to zaro zańeślym jo do koścoła. Kśadz pośwęcúł, a jekem śly w procesyji, to zauwozułem, ze Frącokowe nely jesce źęksó. Frącoków Antek, to az śe przegynoł jek jó wynośuł z koścoła. Myślołem ze śe zaro wywaly, ale nie. Set śtybno, bo śe chćół przed Zośkó jek nojlepszej okozać. Jekem tak set kele ojca w tej procesyji, to poźedżólem sobże, ze jek będe duzy, to zrobże palme az do samjuśkego nieba, zeby Pan Jezus źidzoł chto tu je nojpobozńejzy we wśi!

Kurpiowskie „ó” czytamy jak samogłoskę między „o” a „u”.

Kurpiowskie „i” czytamy jak samogłoskę między „i” a „y”.

Leszek Czyż

Autor wpisu: **Leszek Czyż**